

end en saadan, hvoraf han kunde leve med sin Familie, og det forekommer mig ikke, at der er Anledning til at antage, at han af sin Gage, der efter forskjellige Mellemrum er bleven forøget — den er saaledes eengang bleven forøget efter 11 Mars Forløb, og den første Gang forhøiedes den med 150 Rd. — kunde lægge sig Noget tilside for deraf at sikkre sin eventuelle Enke Noget; naar der derfor her kun foreslaaes en Pension af 100 Rd. for hans eventuelle Enke, hvis hun skulde overleve ham, da synes det virkelig at være yderst lidt.

Fsberning: Ved denne Behandling have vi allerede gjort et stort Skridt med Hensyn til denne Lov, idet den nu har faaet en saadan Skikkelse, at den dog kan bruges. Der er heller ikke nogen stor Forskiel mellem de Endringsforslag, som foreligge, hvad Beløbene angaaer; jeg troer ikke, at der er nogen Grund til at fastholde det høiere Beløb, men at man ligesaa godt kan gaae ind paa det ringere; i den Henseende er der altsaa ingen principiel Forskiel, men den Mangel bliver bestandig tilbage ved denne Lov, at den giver Pensions-Tilsiikring til en Mand, hvis Trang man endnu ikke kjender. Det er ogsaa første Gang, at vi have betraadt en saadan Vej, og jeg vil gjøre det ærede Medlem, som talte sidst (Kroggh), opmærksom paa, at mangfoldige af de Grunde, han anførte for at give denne Mand en Forhaabning om Pension, ogsaa kunne anføres med Hensyn til mange Mænd. Der er her i Landet mange hæderlige Mænd, som ikke have betraadt Embedsstillingen, men dog med megen Nidkærhed og Virksomhed have arbejdet for det Offentlige, og saa snart vi ville gaae ind paa at give saadanne Mænd Haab om Pension, forlade vi det Grundlag, der er givet for vort hele Pensionsvæsen, nemlig at Vedkommende sættes paa en Løn, der ansættes saa meget lavere, som der behøves for derved at indvinde den Livrente, der under visse Betingelser tilkommer dem; vi maae derfor ikke forlade dette Grundlag. Naar Noget af den Art skulde stee, det vil sige, naar man skulde træde frem for Rigsdagen og begjære Pension, det være nu for en Mand eller Kone, som ikke har erhvervet den under den før nævnte Betingelse, saa skulde det

stee i et Dieblis, hvor den Paagjældende har ophørt at virke, hvor man undersøger, hvorfor denne Virksomhed er ophørt, og hvorvidt det er nødvendigt at give en Anerkjendelse af den Art; men den bør, som jeg tidligere har bemærket, ikke gives i Form af Pension. Kun ved at kaste denne Anerkjendelse ind, saa at det faaer Udseende af en Art Nationalbelønning, og efterat man har bragt det saavidt, at det vilde see ud som en Krænkelse, hvis man ikke nu bevilgede denne Mand en Pension, kan man drive Sagen igjennem, men man fremkalder derved et Exempel paa en Art Bevillinger, som ere skadelige; man kaster derved en Skygge paa alle de Bevillinger, som vi hyppigen give her, som endnu iaar findes paa vor Finanslov, og som gives under Navn af Understøttelser; man driver Folk til at trænge paa Regjeringen for at faae Tilsiikring om Pension; man skaber en Forlegenhed for Regjeringen og Rigsdagen. — Det er ikke let at forhandle om en Mand's større eller mindre Fortjenester; en Mand virker i det Kald, hvortil han føler Drift, og har derfor Tyldestgjærelse i sin Virksomhed; men naar enhver Mand, der paa Statens Vegne handler efter sin egen Drift i den Retning, hvori han selv helst vil, skulde lønnes paa en saadan Maade, vilde vi komme til, haaber jeg, at Lønne Udskillige og Mange; men saaledes skulle vi ikke bære os ad. Jeg indrømmer, at efterat vi ere gaaede saa vidt, som steet er, kunne vi ikke, uden paa en vis Maade at krænke denne Mand, uden at stille Regjeringen og os selv i Forlegenhed, nægte at gaae ind paa et af de foreliggende Forslag; men naar vi ville gjøre det klart, at vi her ere bragte ind paa en uheldig Bane, troer jeg, at vi gjøre rettest i, at slutte os til det Endringsforslag, hvorved vi affinde os med denne Mand paa en noget tarvelig Maade, men hvor denne Affindelse dog bliver bedre end den, der under lignende Omstændigheder nogenstunde er truffen, eller rettere sagt, lignende Omstændigheder have aldrig foreligget.

Winther: Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgkreds (Kroggh) udtalte, at det ikke var at vente, at denne Mand kunde lægge Noget op af sin Løn, som fra Begyndel-